

MARGARINEFORENINGEN · ASSOCIATION OF DANISH MARGARINE MANUFACTURERS AND IMPORTERS
SEKRETARIAT: ADVOKAT FREDERIK MADSEN · TEL: (+45) 33 32 43 44 · FAX: (+45) 33 32 39 99 · INFO@MIFU.DK · WWW.MIFU.DK

Erhvervsudvalget (2. samling)
ERU alm. del - Bilag 7
Offentligt

Folketinget, Erhvervsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Kbh. 19/11-2007
J.Nr. 9.3.64

Postboks 337
1504 København V

Danske Bank A/S
konto nr. 4310 974676
CVR 11 62 72 85

info@mifu.dk
<http://www.mifu.dk>

Lurmærkets anvendelse til ikke-mejeriprodukter

Den 28. oktober 2007 modtog et af foreningens medlemmer følgende mail fra en forbruger, der her er anonymiseret:

"Jeg ser, at NN (medlemmet) har klaget over Arlas anvendelse af lurmærket til blandingsprodukter. Jeres reaktion glæder mig (selvom jeres motivation nok er en anden end min), da jeg selv føler jeg er blevet fuppet. Jeg skulle have en pakke smør med til fredagsrudstykkerne forleden og tog derfor en lurpakke med. Jeg kiggede ikke nærmere på produktet, da mærket jo var kendt. Det resulterede i højlydte protester fra kollegaer, der ikke ville have "fiskeolie" på deres morgenbrød. Det afviste jeg naturligvis, da det var en lurpakke. Men måtte erkende, at Arla har prostitueret lurmærket. Så tænker man bare; øv, også her skal der slås plat." (Mailafsenderen er MIFU bekendt)

Bortset fra, at afsenderen fejlagtigt tror, at Lurpak Smørbar indeholder fiskeolie, viser mailen, at den pågældende forbruger er blevet vildledt.

Dette brev handler om denne vildledning af forbrugerne, en vildledning der kun er mulig, fordi en afgørelse fra Fødevarestyrelsen indebærer, at Arla Foods for fremtiden får mulighed for at anvende et 100 år gammelt smør-kvalitetsmærke, mejeribrugtet har fået foræret af staten, til markedsføring af produkter, der ikke er mejeriprodukter.

Foreningen anmoder om foretræde for udvalget.

Lurmærket var oprindeligt et mærke ejet af den danske stat og mærkets formål var og er fortsat at fungere som kvalitetsstempel for at danske landbrugsvarer virkelig er ægte, danske landbrugsvarer af høj kvalitet. Fra 1950'erne har lurmærket primært været anvendt til mejeriprodukter, navnlig smør. Omkring 1988 blev man i Landbrugsministeriet og mejeribrugtet (Danske Mejeriers Fællesorganisation DMF) opmærksom på, at det var problematisk at sikre Lurmærkets eksklusivitet til danske produkter, når det var ejet af staten, jf. Landbrugsministeriets brev af 23. december 1988, **bilag 1**.

På grund af de problemer, der var rejst i skrivelserne fra 1988 og af frygt for at tyskere eller englændere skulle kunne gøre brug af Lurmærket, blev der i 1990/1991 under angivelse af "afbureaukratisering" fremsat forslag om at overdrage Lurmærket til Mejeriforeningen.

MIFU protesterede dengang og gjorde opmærksom på, at staten i stedet burde udbyde Lurmærket til salg til højstbydende, jf. MIFUs brev til Folketingets daværende Landbrugs- og Fiskeriudvalg af 14. januar 1991, **bilag 2**.

Sagen endte med, at Mejeriforeningen overtog administrationen af Lurmærket under diskurs af Landbrugsministeriet.

Det fremgår af interne notater fra Landbrugsministeriet, at Mejeriforeningen i de følgende år rumlede med ønsker om at udvide anvendelsen af Lurmærket til blandingsprodukter, og det fremgår også, at der fra ministeriets side var forskellige betænkeligheder herved, jf. således et notat fra ministeriet af 1. og 3. juli 1992, **bilag 3**.

Den 14. september 1992 blev der afholdt et møde mellem Mejeriforeningen og Landbrugsministeriet, og i dette møde trak Mejeriforeningen ansøgningen om at anvende Lurmærket til blandingsprodukter tilbage, jf. **bilag 4**.

Overdragelsen af administrationen af Lurmærket til Mejeriforeningen var ikke nok til at tilfredsstille EU-kommissionen, jf. brev fra Udenrigsministeriet af 7. december 1995, **bilag 5**, og der blev derfor truffet forberedelser til at overdrage ejendomsretten til Lurmærket til Mejeriforeningen.

I 1997 blev der mellem Landbrugsministeriet og Mejeriforeningen indgået aftale om mærkets overdragelse, jf. **bilag 6**, og den nødvendige hjemmel til aftalen blev efterfølgende indhentet ved en lovændring.

MIFU blev ikke hørt om dette lovforslag, hvilket må tages til indtægt for, at man ikke anså det for relevant at anvende Lurmærket til margarine og blandingsprodukter. Dette stemmer også med, at Mejeriforeningen i 1992 havde erklæret ikke at ville anvende Lurmærket til blandingsprodukter. Dette fremgår indirekte af lovforslaget fra 1997 på følgende måde: "*Forslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser*", jf. **bilag 7**.

Lovforslaget blev behandlet i Folketinget 5. februar 1997. En række ordførere talte direkte om mærkets anvendelse til mejeriprodukter, det gjaldt således Niels Højland fra Fremskridtspartiet, Bent Hindrup Andersen fra Enhedslisten og Addi Andersen fra Centrumdemokraterne. Ingen talte om at Lurmærket skulle anvendes til andet end mejeriprodukter, jf. **bilag 8**.

I marts 2006 begyndte Arla Foods under anvendelse af Lurmærket at markedsføre produktet "Lurpak Smørbar" i Danmark. Lurpak Smørbar består på samme måde som "Kærgården" af en blanding af mælkefedt og vegetabilsk fedt. MIFU indgav klage til Fødevaremyndighederne over denne anvendelse, som vi mente var i strid med vildledningsforbudet i Fødevareforordningen.

I MIFU mente vi også, at varemærket "Lurpak Smørbar" var i strid med forordningen om beskyttelse af benævnelserne for mælk og mejeriprodukter. Beskyttelsesinteressen for forbrugeren består i, at den vegetabiliske olie kun koster omkring 1/6 af hvad smør koster, og forordningens formål er netop at undgå, at billige råvarer sælges under dyre mejeribetegnelser. Forordningen bestemmer derfor, at det er ulovligt ved markedsføring af ikke-mejeriprodukter at angive, lade forstå eller antyde, at sådanne produkter rent faktisk er mejeriprodukter, jf. **bilag 9**.

Af en artikel i Børsen 28. april 2006 fremgår, at Hirtshals Mejeri protesterede imod, at Lurmærket blev anvendt til blandingsprodukter, jf. **bilag 10**.

Fødevarekontrollen i Århus nedlagde forbud mod Lurpak Smørbar som kontrollen fandt var vildledende overfor forbrugerne, jf. afgørelse af 26. maj 2006, **bilag 11**.

Denne afgørelse blev af Arla Foods påklaget til Fødevarestyrelsen. MIFU blev under klagesagen afskåret fra at være part i sagen og kunne derfor ikke deltage i møder med styrelsen på samme måde som Arla Foods. MIFU måtte derfor nøjes med at sende forskelligt materiale til Fødevarestyrelsen, bl.a. en Vilstrup-undersøgelse der viste, at det nye produkt vildledte forbrugerne, jf. **bilag 12**. MIFU vil rette seperat henvendelse til Fødevarerudvalget om parts-problemstillingen.

Ved brev af 7. september 2007 anmeldte Forbrugerrådet Arla Foods for overtrædelse af Fødevarerlovgivningen, **bilag 13**.

Ved afgørelse af 5. oktober 2007, **bilag 14**, ophævede Fødevarestyrelsen det nedlagte forbud, idet styrelsen ikke fandt, at anvendelsen af Lurmærket var vildledende. Det fremgår som en del af begrundelsen, at der må være mulighed for produktudvikling også indenfor indarbejdede varemærker, hvilket for MIFU er meget besynderligt, eftersom "Lurpak Smørbar" ikke kan betegnes som en "produktudvikling" i forhold til "Kærgården", der har været på markedet siden 1990.

Afgørelsen indebærer, at Lurmærket ikke længere er forbeholdt rene mejeriprodukter og at mærket således på sigt kan anvendes til alle former for fødevarer. På grund af de høje priser på mælkefedt, vil det således være relevant for Arla Foods at kunne iblande vegetabisk fedt i en række traditionelle mejeriprodukter som f.eks. fløde, ost, ymer, yoghurt og markedsføre dem under Lurmærket, netop fordi de ikke kan markedsføres under deres rette mejeribetegnelse p.g.a. tilsætningen af vegetabisk fedt.

For MIFUs medlemmer, der markedsfører såvel margarine som blandingsprodukter, er afgørelsen fuldstændig uacceptabel, fordi Arla Foods nu får mulighed for at anvende et 100 år gammelt smør-kvalitetsmærke, man har fået foræret af staten, til markedsføring af produkter, der fuldstændig svarer til de produkter, MIFUs medlemmer markedsfører.

Staten gav i 1997 mejeribrugeren en gave til en værdi af mange millioner kroner. Forud for gaven havde Mejeriforeningen tilbagekaldt en ansøgning om at anvende Lurmærket til blandingsprodukter og det havde indtil overdragelsen ikke i øvrigt været på tale at anvende Lurmærket til andet end mejeriprodukter. Gaven blev givet i denne kontekst og under denne forudsætning. Dette kom til udtryk ved, at det i lovforslaget blev anført, at overdragelsen ikke ville have erhvervsøkonomiske konsekvenser og ved, at MIFU ikke blev hørt. Det kan ikke have sin rigtighed, at Arla Foods efterfølgende under dække af at have overtaget mærket kan anvende det i direkte konkurrence med MIFUs medlemmer.

MIFU skal derfor anmode om hjælp til, at der træffes foranstaltninger til enten at omgøre Fødevarestyrelsens afgørelse af 5. oktober 2007, eller at eliminere den opståede urimelige konkurrencesituation, hvilket kan ske ved at kræve, at Mejeriforeningen betaler staten for værdien af Lurmærket, præcis som MIFU foreslog i 1991.

MIFU har udover nærværende henvendelse rettet henvendelse til Ministeren for Familie- og Forbrugeranliggender og til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Såfremt det ikke viser sig muligt at finde en dansk løsning, vil MIFU forfølge sagen i EU-systemet.

Med venlig hilsen

Frederik Madsen
MIFU - Margarine Foreningen

LANDBRUGSMINISTERIET

Christians Brygge 12 A

DK-1219 København K

Telefon 01 92 33 01 . Telex 15 237 (minvet dk)

Dato:

23

BILAG

11.11.1988
Advokatfirma Frederik Madsen

FOTOKOPI

1. .afd. 2. kt. j nr. 88-838-55
(Bedes anført i svarskrivelsen)

BST/vl

Statskontrollen med Mejeri-
produkter og Æg m. m.
Rolighedsvej 25
1958 Frederiksberg C.

x) skal ifølge ang. Galamb.
loftes som i regel
produktet som udsendes
danske som produktet
de, indholdende udenlandske
råvarer

EF-Kommissionen har med skrivelse af 12. december 1988 meddelt Landbrugsministeriet, at den nuværende ordning omkring Lurmærket efter Kommissionens opfattelse udgør en klar overtrædelse af EF-retsfor skrifterne.

Kommissionen henviser således til, at Rådets direktiv 85/397/EØF om varmebehandlet mælk træder i kraft pr. 1. januar 1989, og hvis medlemsstaterne begrænser anvendelsesformerne for importeret varmebehandlet mælk, der er i overensstemmelse med direktivet, vil direktivet ikke få den tilsigtede virkning.

Når kun smør, ost og mælkekonserves, der giver adgang til Lurmærket, kan eksporteres, mens produkter indeholdende importerede råvarer ikke kan opnå dette kvalitetsmærke, finder Kommissionen, at der foreligger en handelshindring.

Kommissionen har derfor anmodet Landbrugsministeriet om at undersøge mulighederne for snarest at tage skridt til at gøre de pågældende bestemmelser mere rationelle. Kommissionen anmoder endvidere Landbrugsministeriet om at overveje en relevant administrativ foranstaltning, indtil den fornødne lovændring er sket.

På denne baggrund skal Landbrugsministeriet anmode Statskontrollen om at udsende en generel meddelelse om, at fra 1. januar 1989 og indtil videre kan smør-, oste- og mælkekonservesproducenter frit anvende Lurmærket på produkter, der indeholder såvel danske som udenlandske råvarer. x)

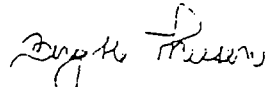
Alle henvendelser bedes stilet til ministeriet og ikke til enkeltpersoner

Statsk. J. 227/2 1988 nr. 1 / 3-3

Endvidere kan osteproducenter, der helt ønsker at ophøre med at bruge lurmærket, indtil videre, gøre dette. Der henvises til Statskontrollens skrivelse af 2. november d.a. - (j.nr. 10.1.3-1/82).

P. M. V.

E. B.

Birgitte Thiesen

Til medlemmerne af Folketingets
Landbrugs- og Fiskeriudvalg (LFU):

Den 14.1.1991.

Erling Christensen,
Eva Fatum,
Arne Jensen,
Henrik Dam Kristensen,
Jacob Lindenskov,
Henning Nielsen,
Bjørn Westh,
Birthe Hansen,
Gade,
Rønholt,
Grove,
Mejdahl,
Sønderby,
Svend Heiselberg,
Ernst B. Schmidt,
Marianne Jelved,
Lysholm Christensen.

Vedr. Landbrugsministerens forslag til Lov om ændring af Lov om tilvirkning og forhandling engros m.m. af mejeriprodukter. Overdragelse af lurmærket til Danske Mejeriers Fællesorganisation.

Landbrugsministeren fremsætter ifølge tilgået oplysning i løbet af få dage ovennævnte lovforslag, der bl.a. indebærer, at administrationen af lurmærket overdrages fra Landbrugsministeriet til Danske Mejeriers Fællesorganisation.

Margarine Industri Foreningen er utilfreds med forslaget og mener, at staten hellere skulle udbyde det værdifulde mærke til salg, hvilket tænkes at kunne indbringe et betydeligt beløb til statskassen.

Den nærmere baggrund er følgende:

Margarine Industri Foreningen har den 21.11.1990 afgivet den i kopi vedlagte høringsskrivelse til Landbrugsministeriet, og selv om høringsskrivelsen indeholder anmodning om yderligere oplysninger for afgivelse af endeligt høringssvar, har Landbrugsministeriet telefonisk meddelt foreningen, at henvendelsen ikke vil blive besvaret.

I den anledning ser Margarine Industri Foreningen ikke anden udvej end nu at rette henvendelse direkte til medlemmerne af Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg for at få lejlighed til at redegøre for sine synspunkter.

1. Margarineindustriens interesse i sagen.

Med indførelse af lovgivningen i foråret om blandingsprodukter, forventes det at de tidligere faste grænser mellem rene smørproducenter og rene margarineproducenter vil blive opblødt, således at man på længere sigt kan forestille sig, at der vil blive produceret smør på margarinefabrikker og omvendt.

Margarine Industri Foreningen har derfor på længere sigt en væsentlig interesse i, at reglerne for anvendelse af lurmærket vil blive forvaltet sagligt og objektivt, såfremt markedet fortsat skal være til rådighed for samtlige smørproducenter.

2. Margarine Industri Foreningens bemærkninger til lovforslaget.

Af lovforslagets § 8 fremgår:

"Landbrugsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af kvalitetsmærket kaldet "lurmærket" og de dertil knyttede mærker, herunder kvalitetskravene og kontrollen med anvendelse af mærkerne.

I det udarbejdede udkast til overdragelsesaftale mellem Landbrugsministeriet og DMF hedder det i § 3:

"Enhver i Danmark beliggende virksomhed, der er godkendt af danske myndigheder til forarbejdning af mælkeprodukter, skal, uanset medlemskab af Danske Mejeriers Fællesorganisation, have adgang til at benytte mærkerne, dersom virksomheden opfylder de af Danske Mejeriers Fællesorganisation fastsatte betingelser for mærkernes anvendelse. (Vor fremhævelse).

Margarine Industri Foreningen er for det første af den opfattelse, at Landbrugsministeren ikke således som lovforslaget er formuleret, kan delegere kompetencen til fastsættelse af betingelser for mærkernes anvendelse til Danske Mejeriers Fællesorganisation.

Margarine Industri Foreningen mener, at disse betingelser skal fastsættes af ministeren som led i overdragelsen, og Margarine Industri Foreningen ønsker at blive hørt og få indflydelse ved udformningen af betingelserne.

Uanset om Margarine Industri Foreningen måtte få lejlighed til at medvirke ved udformningen af betingelserne for mærkets anvendelse, finder man fra foreningens side anledning til at anføre, at det vil være nødvendigt, at der til mærkets fremtidige vedligeholdelse som kendt mærke årligt fortsat investeres betydelige summer til markedsføring af markedet.

I denne forbindelse kan foreningen oplyse, at ifølge foreningen tilgåede oplysninger har Danske Mejeriers Fællesorganisation i perioden 1987-92 forpligtet sig til at betale kr. 4.000.000,00 om året til Dansk Boldspil Union for anvendelse af markedet på fodboldlandsholdets trøjer.

Der foreligger imidlertid ifølge lovforslaget intet om at nye producenter eller importører i henhold til aftaleforslaget § 5 stk. 3, ved anvendelse af markedet skal betale for den af de hidtidige producenter oparbejdede markedsværdi af markedet.

Margarine Industri Foreningen befrygter derfor, at den nye administrator, den særlige struktur inden for mejeribruget taget i betragtning, vil få særdeles vanskeligt ved at anlægge den forudsatte objektive, saglige vurdering af indkomne ansøgninger om anvendelse af markedet.

Viser det sig, at det virkelig vil være muligt for organisationen at udøve en objektiv, saglig vurdering, vil konsekvensen efter Margarine Industri Foreningens skøn være, at de nuværende anvendere af markedet under nye markedsbetingelser med flere udbydere vil tabe interessen for markedet, således at markedet på længere sigt må antages at tabe sin værdi og dermed betydning.

Margarine Industri Foreningen er derfor af den opfattelse, at den eneste rigtige løsning vil være at udbyde markedet til salg ved offentlig licitation til en køber, der opfylder betingelserne for at anvende markedet, akkurat således som det i øjeblikket sker med en række statsejede aktiver.

Margarine Industri Foreningen vurderer at markedet, der er blevet indarbejdet under anvendelse af betydelige summer gennem adskillige generationer, og som i dag er blevet et begreb i det danske sprog på en sådan måde, at det indgår i Sprognævnets retskrivningsordbog, ved udbud kan indbringe et højt tocifret millionbeløb til staten.

Den løsning der arbejdes med i øjeblikket, kan Margarine Industri Foreningen kun betragte som en - ganske vist atypisk - vederlagsfri formueoverdragelse til mejeribruget fra staten, og dette kan Margarine Industri Foreningen på ingen måde acceptere.

Ved skrivelse af 21.12.1990 tilskrev Margarine Industri Foreningen samtlige landbrugspolitiske ordførere i Folketinget, og Margarine Industri Foreningen har i den anledning modtaget den i kopi vedlagte skrivelse af 9. ds fra udvalgsmedlem Christian Mejdahl.

M.h.t. udvalgsmedlem Christian Mejdahl bemærkninger anføres, at Margarine Industri Foreningen er overbevist om, at modtageren af markedet med glæde vil afholde disse i forhold til markedets værdi minimale omkostninger.

Med venlig hilsen

MIFU

Frederik Madsen

- Bilag : 1. Skrivelse af 21.11.1990 fra Margarine Industri Foreningen til Landbrugsministeriet.
(Nærværende er i vidt omfang en gentagelse af denne skrivelse)
2. Skrivelse af 21.12.1990 fra Margarine Industri Foreningen til samtlige landbrugspolitiske ordførere i Folketinget.
3. Skrivelse af 9.1.1991 fra Christian Mejdahl, mf.

fm/ah

Landbrugsministeriet,
1. afdeling, 2. kontor.
Den 3. juli 1992

--\notat\lur.pak
Ref.: NR
J. nr.: 90-8300-2

R E S U M E

af

N O T A T

af 1. juli 1992 om

DMF's udkast til regelsæt for anvendelse af lurmarkedet.

Ifølge aftalen om overdragelse af lurmarkedet til DMF (af 18. april 1991) skal enhver i Danmark beliggende virksomhed, der af myndighederne er godkendt til forarbejdning af mælkeprodukter, have adgang til at benytte lurmærkerne, hvis virksomheden opfylder DMF's betingelser for mærkernes anvendelse.

DMF har fremsendt udkast af 14. maj 1992 til overordnet regelsæt for anvendelsen af markedet Lurpak.

Udkastet indeholder bestemmelser om, at markedet må anvendes på blandingsprodukter, samt om det kun må anvendes på produkter, hvis råvarer er af dansk oprindelse. Det EF-retlige aspekt heraf i relation til begrebet tekniske handelsehindringer vurderes af 2. afdeling, 1. kontor i et særskilt notat.

Om anvendelsen i øvrigt indeholder udkastet en række i forhold til Landbrugsministeriets forståelse af ovennævnte del af aftalen med DMF meget vidtgående krav til de øvrige virksomheder:

I § 5 stilles krav om deltagelse i fælles markedsføringsmæssige foranstaltninger.

I § 6 bestemmes bl. a., at der forud for godkendelsen af anvendelsen af markedet skal foreligge en strategi for indpasning i den fælles LURPAK-politik.

Landbrugsministeriet J.nr. 90-8300-2

1 SEP. 1992

Dok. nr. 22690-8300-2
Bilag:

Efter § 9 skal det tilstræbes, at et givent LURPAK-produkt kun produceres på et anlæg/en virksomhed ad gangen.

Efter § 15 skal enhver emballage forhåndsgodkendes af Mejeribrugets Lurpakudvalg.

§ 19 om finansiering er uklar; det bør klart fremgå, at kun virksomheder, der deltager i en fællesmarkedsføring — skal bidrage hertil, medens kontroludgifter derimod skal betales af alle.

Eftersom sigtet med aftalen og den nævnte passus deri var at sikre det kvalitetsmæssige grundlag for anvendelsen af lurmærkerne og ikke at give DMF adgang til at stille andre og supplerende betingelser vedrørende andre produktionsforhold eller samarbejdsforhold, må man nære betænkelighed ved de anførte punkter og enkelte andre bestemmelser i udkastet. Nogle af bestemmelserne bør klargøres og begrænses og andre såsom kravet om deltagelse i fælles markedsfø- — ringsforanstaltninger m.v. må anses for uacceptable.

NR

Landbrugsministeriet
1. afdeling, 2. kontor
j. nr. 90-8300-2
Den 30. sept. 1992
RMU

*Referat
af*

Møde den 14. september 1992 med DMF vedr. Fællesorganisationens udkast til nyt regelsæt for anvendelse af lurmærket "lurpak".

Mødedeltagere:

Raun, DMF
C. Heggum, DMF
I. Lübbers, VD
P. Ratmann Hansen, VD
M. Krause, LM
M. Ginnerup-Nielsen, LM
R. Munk, LM

GN hilser indledningsvis velkommen og præciserer, at mødet alene er af opklarende karakter, idet det i sidste ende vil være ministeren, der skal tage stilling til DMF's udkast til LURPAK-regler. DMF har telefonisk over for Landbrugsministeriet tilkendegivet, at udkastet er ændret, idet man fra Fællesorganisationens side ønsker at tilbagekalde ansøgningen om tilladelse til at lurmærke blandingsprodukter.

CH bekræfter tilbagekaldelse af ansøgningen og tilføjer,

Landbrugsministeriet J.nr. 90-8300-2

02 OKT. 1992
025

at DMF's bestyrelse samt smørudvalget har godkendt udkastet i den reviderede udgave.

CH forklarer herefter, at der fremover vil blive mulighed for at anvende LURPAK på andre "rene" mælkeprodukter end smør, forudsat at salget af disse udvalgte kvalitetsprodukter kan støtte smørsalget. Målet er at opnå en synenergieffekt - således at salg af andre LURPAK-produkter kan støtte det internationalt vigende smørsalg samt sikre hyldeplads for lurmærket smør. Hensigten er at koble LURPAK-mærket sammen med kvalitet i højere grad end med smør.

GN gør herefter DMF opmærksom på, at Landbrugsministeriet på Kommissionens forlangende detaljeret har beskrevet lurmærket, administration og kontrol heraf, finansiering m.m., men at Landbrugsministeriet endnu ikke kender Kommissionens vurdering af lurmærket og dets anvendelse. GN tilføjer, at problemet med blandingsprodukter måske kan løses ved, at erhvervet på længere sigt fuldt ud overtager lurmærkerne. Det er imidlertid et politisk spørgsmål, som man må forvente, at landbrugsministeren vil forelægge folketinget.

CH oplyser, at DMF overvejer at skifte patentbureauet i Tåstrup ud med det bureau, som DMF normalt benytter sig af, idet man er utilfreds med dets arbejde - overdragelsesarbejdet i udlandet går for langsomt. Herefter gennemgår CH paragrafferne i udkastet.

x Med hensyn til § 5 og § 9, som Landbrugsministeriet finder strider mod overdragelsesaftalens krav om lige adgang til anvendelse af lurmærket, forklarer CH, er målet at sikre dels kvaliteten dels en stringent markedsføring. Erfaringerne fra smørproduktionen viser, at det er svært

at opretholde et højt og ensartet kvalitetsniveau, når produktionen er spredt ud på mange virksomheder. § 9 vil omfatte få produkter, idet der vil blive stillet krav om en synenergieffekt. Måden hvorpå markedsføringen af et produkt sker, er lige så vigtig som kvalitetskravene til produktet, og derfor må disse to ting nødvendigvis kobles sammen, såfremt målet er at arbejde for et mersalg af smør.

Kravene stilles alene til LURPAK-mærkede produkter - de øvrige lurmærker kan frit anvendes på samtlige mælkeprodukter, blot den enkelte virksomheds eget kvalitetsprogram overholdes. Med hensyn til markedsføring stilles der ligeledes ingen krav - det vil sige virksomheden frit kan markere sig.

På denne baggrund foreslår GN, at DMF udarbejder et nyt udkast, der i højere grad uddyber de punkter, hvor Landbrugsministeriet ser problemer i forhold til overdragelsesaftalen, således at DMF's hensigter med reguleringen fremtræder klart. Her tænkes særligt på § 5, § 9 og § 15 og kravene i § 8 om synenergieffekt. Desuden bør kravene i § 25 vedr. klageadgang præciseres, så det klart fremgår, at Landbrugsministeriet alene kan vurdere generelle spørgsmål. § 19 vedrører finansiering - det bør præciseres, hvad den enkelte bruger af LURPAK skal bidrage til.

IL tilføjer, at § 11 vedr. udpegning af personer bør præciseres. § 21 og § 22 pind 4 bør omformuleres, idet der ikke kan kræves, at brugere, som ikke er medlem af MLU, skal tiltræde organisationens forretningsordenen. Desuden synes § 25 at være overflødig.

Herefter slutter mødet, idet KT takker for Landbrugsministeriets bemærkninger til udkastet og

forventer, at DMF hurtigt vil udarbejde et nyt udkast under hensynstagen hertil.

Landbrugsministeriet
 Att.: Morten Blom

Asiatisk Plads 2
 DK-1448 København K
 Tlf. +45 33 92 00 00
 Fax +45 31 54 05 33
 Telex 31292 ETR DK
 Telegr. adr. Etrangeres
 Girokonto 3 00 18 06

Bilag	Kontor	Journal nr.	Dato
	JT.3	400.L.JUR-0	7. december 1995

Kvalitetsbetegnelse for smør. Privatisering af "Lurmærket".

Kommissionen har i skrivelse af 8. november 1995 fremsat sine bemærkninger vedrørende den danske ordning for bl.a. "lurmærket". Fristen for besvarelse af Kommissionens skrivelse er den 10. januar 1995.

Landbrugsministeriet har i forbindelse med Kommissionens henvendelse overvejet at privatisere ordningen.

Privatiseringen skulle indebære, at alle offentlige beføjelser, der er tilknyttet ordningen, overdrages til private: Bestemmelser i love og bekendtgørelser, som omhandler ordningen, ophæves, og administrationen overlades til private parter. Samtidig overdrages varemærkerettigheder m.v.

Umiddelbart vil en privatisering fjerne en del af de EF-retlige problemer, som er forbundet med ordningen. Dette synspunkt er baseret på, at det alene er medlemslandene - ikke private - der er omfattet af forbudet mod kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning i Traktatens artikel 30.¹ Når den offentlige interesse i "lur-mærket" overføres, skulle det bevirke, at konflikten med EF-reglerne var løst.

¹Efter EF-Domstolens faste praksis er krav om, at et produkt skal være fremstillet på grundlag af indenlandsk producerede råvarer som forudsætning for en offentlig kvalitetsgodkendelse, i strid med art. 30. Der henvises bl.a. til Eggers-dommen, sag 13/78, præmis 28, hvori det fastslås, at "ens behandling af det forbrugsklare produkt ikke berettiger til en ulige behandling af de mellemprodukter, som det færdige produkt er fremstillet af, på den måde, at producenterne i hver enkelt medlemsstat tvinges eller stærkt tilskyndes helt eller delvis at benytte indenlandske mellemprodukter."

Landbrugsministeriet J.nr.

90-8300-2

14. dec. 1995

051

Efter Udenrigsministeriets opfattelse er denne konklusion forkert. Selvom privatiseringen med rette kan forventes at bringe lurmærke-ordningen udenfor art. 30's anvendelsesområde, vil ordningen - også efter en privatisering - kunne blive omfattet af andre bestemmelser i Traktaten.

Udenrigsministeriet kan umiddelbart henlede Landbrugsministeriets opmærksomhed på art. 6 (forbudet mod nationalitetsdiskrimination) og art. 85 & 86 (EF's konkurrence-retsregler).

Art. 6.

Traktatens art. 6 indeholder et generelt forbud mod diskrimination på baggrund af nationalitet. Forbudet er umiddelbart anvendeligt og har et meget bredt anvendelsesområde. Selvom bestemmelsen som udgangspunkt er møntet på medlemslandenes adfærd, har EF-Domstolen fastslået, at forbudet i visse tilfælde kan finde anvendelse på private.

I sag 13/76, Dona, fastslog Domstolen således i præmis 16, at

*"forbudet mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet ikke blot gælder for offentlige myndigheders virksomhed, men også for regler af anden art, der har til formål at give kollektive bestemmelser for lønarbejdere og tjenesteydelser."*²

Da privates virksomhed kan være omfattet af forbudet i art. 6, kan det ikke udelukkes, at den virksomhed, som DMF vil udføre efter privatiseringen af "lurmærket", kan være i strid med art. 6.

Hvis DMF f.eks. vælger at opretholde betingelsen om, at mælkefedt, som bruges til smørproduktionen, skal være produceret i Danmark, vil dette efter Udenrigsministeriets opfattelse være i strid med art. 6. Betingelsen indebærer, at udenlandsk produceret mælkefedt ikke kan anvendes til produktion af "lurmærket" smør. Betingelsen er derfor efter sin ordlyd klart diskriminerende mod producenter af mælkefedt i andre lande.

Konklusionen er, at EF-Domstolen med stor sandsynlighed ikke vil kunne sanktionere en ordning, der indeholder et sådant krav.

² Tilsvarende synspunkt er udtrykt i Sag C-36/74, Walrave. Sag C-197/84, Steinhauser, reflekterer samme tankegang - dog i regi af Traktatens art. 52 - f.v.s.a. reglerne i lovligt anerkendte brancheorganisationer.

Art. 85 og 86.

Reglerne i art. 85 og art. 86 er specielt møntet på private virksomheders konkurrencebegrænsende adfærd. Det er formentlig især art. 85, der vil være relevant f.s.v.a. DMF's overtagelse af "lurmærket".

Art. 85 indeholder et bredt forbud mod private virksomheders indgåelse og opretholdelse af aftaler, samordnet praksis m.m., der enten har til formål eller følge, at konkurrencen fordrejes. Forudsætningen er, at samhandlen mellem medlemslandene påvirkes af den ulovlige adfærd. Efter EF-Domstolens praksis kan samhandlen mellem medlemslande påvirkes, selvom de pågældende aftaler kun geografisk vedrører ét medlemsland.³

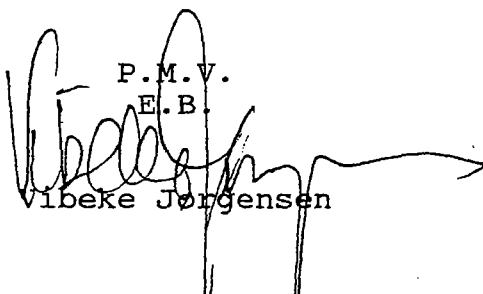
Betingelsen om, at "lurmærket" smør skal være fremstillet på grundlag af dansk mælkefedt, er ud fra en konkurrence-synsvinkel problematisk. Selvom ordningen formelt gøres "åben" for alle EU-producenter af smør, vil der formentlig kunne etableres en argumentation for, at ordningen netop vil have til følge, at markedet opdeles (geografisk) til skade for konkurrencen.

Hertil kommer Traktatens art. 86 om forbud mod misbrug af dominerende stilling. Hvis tilladelse til at benytte "lurmærket" betinges af anvendelse af dansk mælkefedt - og det ikke kan godtgøres, at dette er et objektive kriterium - kunne der tilsvarende argumenteres for, at en sådan adfærd vil være i strid med art. 86.

Konklusion

På baggrund af ovennævnte synspunkter må det konkluderes, at selvom privatiseringen formentlig vil løse de EU-retlige problemer i forhold til Traktatens art. 30, er det ikke sikkert, at ordningen - efter privatisering i den skitserede form - vil være forenelig med Traktatens øvrige bestemmelser.

En endelig stillingtagen til udformningen af privatiseringen vil dog selvsagt forudsætte en mere dybdegående EU-retlig analyse.

P.M.V.
E.B.

Vibeke Jørgensen

³ Se f.eks. Sag 73/74, Papiers Peints mod Kommissionen.

17.01.1997

AFTALE
om endelig overdragelse af Lurmærket

§ 1

Ved aftale af 18. april 1991 overdrog Landbrugsministeriet til Danske Mejeriers Fællesorganisation alle rettigheder og forpligtelser i Danmark og i udlandet forbundet med fællesmærkerne "LURBRAND" (DANSK SMØR), "DANMARK 00", "LUR", "det stiliserede lurmærke", "LURMARK", "LURBRAND", "LURPAK" og "LURCASK" med virkning fra 15. april 1991.

§ 2

§§ 3 - 8 i aftalen af 18. april 1991 vedrørende Landbrugsministeriets overdragelse af lurmærkerne til Danske Mejeriers Fællesorganisation ophæves og erstattes med de nedenfor i §§ 3 - 7 angivne betingelser.

§ 3

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri kan efter aftale med Mejeriforeningen opretholde registreringen af lurmærkerne i enkelte lande, hvor de juridiske forhold ikke muliggør en overdragelse til Mejeriforeningen, uden at beskyttelsen af mærkerne i en periode bliver mangelfuld.

Stk. 2. Mejeriforeningen varetager administrationen samt kontrolopgaverne i relation til mærkernes anvendelse.

Stk. 3. Mejeriforeningen foranstalter overdragelserne gennemført og registreret snarest muligt.

Stk. 4. Registreringer i lande, som er medlemmer af den Europæiske Union forudsættes foretaget i Harmoniseringskontoret efter proceduren i Rådets forordning (EF) nr. 40/94.

§ 4

Såfremt Mejeriforeningen ophører med sin virksomhed som fællesorganisation for de danske mejerier, træffer Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri efter forhandling med Mejeriforeningen afgørelse om mærkernes fremtid. Mejeriforeningen kan ikke uden Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris samtykke overdrage rettighederne i henhold til denne aftale til andre.

§ 5

Alle udgifter forbundet med aftalens gennemførelse og fremtidige udgifter i forbindelse med mærkernes vedligeholdelse afholdes af Mejeriforeningen. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri påtager sig intet ansvar for de varemærke- og patentretlige samt andre kendetegnsretlige risici, som måtte være forbundet med lurmærkernes overdragelse, herunder for, om mærkerne umiddelbart vil kunne videreføres af Mejeriforeningen.

§ 6

I tilfælde af uenighed om adgang til benyttelse af mærket jfr. § 2 i aftalen af 18. april 1991 kan Mejeriforeningens afgørelse påklages til Landbrugsraadet.

§ 7

Nærværende aftale træder i kraft på datoen for aftalens underskrift.

Henrik Dam Kristensen

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri,
den 13. JAN. 1996

Mundt Balle Madsen

Mejeriforeningen,

den 17 JAN. 1997

P. Somville

Landbrugsraadet,

den 17 JAN. 1997

Fremsat den 22. januar 1997 af fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen)

BILAG 7

Advokatfirma Frederik Madsen

Forslag

til

**Lov om ændring af lov om mælk, mælkeprodukter, margarine
m.v. (mælkeproduktloven)**

§ 1

I lov nr. 342 af 14. maj 1992 om mælk, mælkeprodukter, margarine m.v. (mælkeproduktloven) som ændret ved § 4 i lov nr. 481 af 12. juni 1996, foretages følgende ændring:

1. § 10, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anvendelse

af kvalitetsmærker og om kvalitetskravene og kontrollen ved anvendelse af mærkerne.«

2. § 22, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juni 1997.

Bemærkninger til lovforslaget

Indledning:

Lurmærket, som siden 1911 har været registreret af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, er i Danmark registreret som et fællesmærke, der garanterer produktets kvalitet og oprindelse. Lurmærket og en række dertil knyttede vare- og fællesmærker er endvidere registreret i en lang række andre lande. Mærkerne anvendes i dag kun på smør, ost og mælkekonserves.

Baggrund:

Som et led i handlingsplanen for afbureaukratisering blev det besluttet at overdrage registreringen af lurmærket og de dertil knyttede mærker til erhvervet. Overdragelsen skete ved en aftale af 18. april 1991 mellem det daværende Landbrugsministerium og Danske Mejeriers Fællesorganisation (nu Mejeriforeningen) med virkning fra 15. april 1991.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bevarede i forbindelse med overdragelsen retten til at fastsætte nærmere bestemmelser vedrørende anvendelse af mærkerne. Endvidere er mærkerne fortsat registreret i Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris navn i en række lande, hvori det ikke har været muligt at registrere navneændring uden risiko for fortabelse af retten til mærket.

I forbindelse med Europakommissionens gennemgang af offentlige kvalitetsmærker i medlemslandene er det blevet påpeget, at administrationen af lurmærket på grund af Fødevareministeriets engagement er at betragte som et offentligt kvalitetsmærke, og at dette derfor skal gøres tilgængeligt for alle producenter i fællesskabet, såfremt deres produkter opfylder de fastsatte kvalitetsparametre.

En sådan ændring af adgangen til anvendelse af mærkerne vil medføre en så fundamental ændring af mærkernes værdi, at mærkerne i markedsføringsammenhæng gøres værdiløse.

Indhold:

Det foreslås derfor, at Fødevareministeriets engagement i mærkerne afvikles gennem en ændring af aftalen af 18. april 1991 og at mærkerne derved endeligt overdrages til erhvervet. Fødevareministeriet vil herefter alene stå som indehaver af mærkerne i de lande, hvor det af juridiske årsager ikke er muligt umiddelbart at foretage et navneskift.

Økonomiske og administrative konsekvenser for staten og kommunerne

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for staten, amtskommuner eller kommuner.

EU-retlige aspekter

Forslaget tilsigter at opfylde fællesskabsrettens regler vedrørende private kvalitetsmærker.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser. Følgende organisationer er hørt over forslaget: Danske Mejeriers Fællesorganisation Landbrugsrådet.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af forslaget*

1. § 10, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anvendelse af kvalitetsmærker og om kvalitetskravene og kontrollen ved anvendelse af mærkerne.«

Stk. 3. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om anvendelse af kvalitetsmærker, herunder lurmærket og de dertil knyttede mærker, og om kvalitetskravene og kontrollen ved anvendelsen af mærkerne.

2. § 22, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Skriftlig fremsættelse (22. januar 1997)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Herved har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om mælk, mælkeprodukter, margarine m.v. (mælkeproduktloven).

(Lovforslag nr. L 143).

Efter forslaget afvikles Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri engagement i Lurmærket, idet dette endeligt overdrages til erhvervet.

I forbindelse med EU-Kommissionens gennemgang af offentlige kvalitetsmærker i medlemslandene er det blevet påpeget, at admini-

strationen af Lurmærket på grund af ministeriets engagement er at betragte som et offentligt kvalitetsmærke, og at dette derfor skal være tilgængeligt for alle producenter i fællesskabet, såfremt deres produkter opfylder de fastsatte kvalitetsparametre.

En sådan ændring af adgangen til anvendelsen af mærket vil medføre en så fundamental ændring af mærkets værdi, at de i markedsammenhæng gøres værdiløse.

Det foreslås derfor, at Fødevareministeriets engagement i Lurmærket afvikles.

Idet jeg iøvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til tingets velvillige behandling.

nr.
lov
fø

1.
så

af
§
§
§
er
ga
or
§
1.
§§
§
h
ra
ba
di
§
§

2.

fo
d
-
J
L

Men tak for den positive tilslutning, og jeg vil gøre mit til, at udvalgsarbejdet kan komme til at gå hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 143: Forslag til lov om ændring af lov om mælk, mælkeprodukter, margarine m.v. (mælkeproduktloven).

Af fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 22/1 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Eva Fatum (S):

Det lovforslag, vi her skal behandle, har til hovedformål at tilpasse lovgivningen, så de danske erhverv helt overtager registreringen af lurmærket og de dertil knyttede mærker og derved bevarer muligheden for at bruge mærket til markedsføring.

Ved den seneste ændring i 1991 blev registreringen overflyttet til erhvervene, men Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri beholdt retten til at fastsætte nærmere regler vedrørende anvendelse af mærkerne. Det er denne ministerielle ret, som nu viser sig at være noget uhen-sigtsmæssig.

Det danske lurmærke er et kvalitetsmærke, der i høj grad bruges til markedsføring. Det er derfor ikke særlig hensigtsmæssigt, at ministeri-

et er indblandet i reglerne omkring registreringen. Denne indblanding betyder nemlig, at alle producenter inden for EU-samarbejdet har retten til at bruge mærket, hvis de opfylder kravene. Hermed mister dansk erhvervsliv muligheden for at bruge dette enestående danske lurmærke i markedsføringen.

Lurmærket borger for god dansk kvalitet, men giver ellers ikke forbrugerne nogen sikkerhed for produktets indhold. Der er derfor ud fra forbrugermæssige synspunkter ingen problemer i at lade erhvervet selv føre kontrol med kvaliteten.

Socialdemokratiet støtter derfor ministerens lovforslag.

Jens Kirk (V):

Venstre kan støtte lovforslaget, som vi betragter som værende af teknisk art. Alligevel vil jeg gerne knytte et par kommentarer til det, idet der jo i § 10, stk. 3, i den gældende mælkeproduktlov, som alene vedrører bemyndigelse til ministeren, står: kan - eller kan undlade - at fastsætte regler om anvendelse af kvalitetsmærker, herunder lurmærket.

Derfor står vi uforstående over for, at en endelig overdragelse af mærket forudsætter en lovændring. Lovændringen er alene nødvendig for at fjerne bemyndigelsen til ministeriets engagement i mærket, jf. Europa-Kommissionens kritik. Derfor er mit spørgsmål til ministeren, jf. det, jeg sagde før: Hvorfor skal ikrafttrædelsesdatoen så først være den 1. juni 1997?

Vi ser frem til et hurtigt udvalgsarbejde, idet vi føler, at kvalitetsmærket for øjeblikket svæver i et noget uheldigt tomrum.

Lene Espersen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også godt støtte, at vi fuldstændig overdrager registreringen af lurmærket til erhvervet. Det er blevet nødvendigt, efter at EU-Kommissionen har meddelt, at mærket ellers må være at betragte som offentligt tilgængeligt, og derfor kan vi støtte den foreslåede ændring af loven.

Vi vil også gerne støtte, at lovforslaget - naturligvis under forudsætning af, at det opfylder EU's regler - får en hurtig ikrafttrædelse. Det tror vi er meget vigtigt, så vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Jørn Jespersen (SF):

Lurmærket er jo allerede delvis overdraget til erhvervet som led i en såkaldt antibureaukra-

tiordning, formentlig ud fra den betragtning, at nogle sagsbehandlere, der sidder i offentligt regi, er at ligne med bureaukrater, hvorimod de, hvis de sidder i privat regi, lige pludselig ikke er spor bureaukratiske.

Men det er så forhistorien. Nu er vi kommet til endeligt at overdrage hele ordningen til erhvervet, fordi det er nødvendigt, hvis den skal kunne bruges i markedsføringsammenhæng, og det har vi sådan set ikke så meget imod.

Vi synes egentlig, det var mere interessant at begynde at diskutere, om den betegnelse, mærket har, nemlig et kvalitetsmærke, stadig er helt rigtig, og det fremgår jo ikke af det foreliggende lovforslag, hvad det egentlig er for nogle kvaliteter, vores lurmærkede produkter skal leve op til.

Man kan sige, at så længe de hopper på den ude i den store verden og tror, at det er et kvalitetsmærke, er det jo sådan set godt nok ud fra et markedsføringssynspunkt, men det kunne da også være, at man lidt mere langsigtet skulle overveje, om det er et kvalitetsmærke, og om der eventuelt var brug for en nyudvikling her.

Det er så ikke noget, man direkte har politisk indflydelse på, i og med at erhvervet overtager mærket, men det kunne jo være, at der var andre virkemidler til at sikre en kvalitetsudvikling inden for også denne del af den danske fødevarerindustri.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget handler jo om det gode gamle lurmærke, som vi kender fra baconsiderne og fra smørpakkerne, og som har været indarbejdet og kendt ikke bare i Danmark, men også som led i vores eksport i mange, mange år.

I Det Radikale Venstre synes vi, det er en udmærket idé på baggrund af det, der foreligger nu, at lurmærket bliver »privatiseret«, så det er organisationerne selv, der bruger det.

Det betyder nemlig, sådan som jeg forstår lovforslaget, at vi kan blive ved med at bevare det som et særligt dansk mærke. Var det kommet ind under EU-reglerne, fordi det stadig væk skulle have været i offentligt regi, altså under Fødevarerministeriet, kunne man ikke længere bruge det som særligt dansk, så kunne andre også bruge lurmærket.

Vi synes, det er et udmærket lovforslag, og vi støtter det.

Niels Højland (FP):

Jeg kan sige på Fremskridtspartiets vegne, at vi sådan set ikke har noget imod lovforslaget her. Vi vil støtte forslaget om, at mærkningen bliver overdraget til erhvervet.

Men det er faktisk utroligt i denne tid her, hvor man diskuterer mærker i butikkerne, og at forbrugerne skal kunne se, hvad tingene i grunden indeholder, at det vel faktisk snart er sådan i de danske butikker, at det eneste, man ved, er, at når der ligger en sølvpapirindpakning med lurmærket på, er man sikker på, at det er ganske godt dansk smør, der er i den pakke dér. Det er snart det eneste, man ved 100 pct. sikkert, når man går hen i supermarkedet eller andre steder. Alt det andet ved man faktisk ikke noget om.

Det har været et godt kvalitetsmærke, og alle har vidst, hvad det var, man fik, når man tog en pakke lurmærket smør. Så det må man håbe at man bliver ved med, og det er jo spørgsmålet, om man skal bruge det på andre ting. Men man må jo faktisk konstatere, at nu flyder det lidt med det.

Men vi vil støtte forslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Egentlig er det jo utåleligt, at EU skal blande sig i, hvad man bruger et nationalt fødevarermærke til. Det synes jeg er fuldstændig uacceptabelt, og det lægger efter min opfattelse op til også at understrege, at der er både store og små problemer i at være medlem af EU.

Når vi så skal tage stilling til selve lovforslaget, kan man sige, at en af begrundelserne her er, at selve mærket vil blive undergraved, for når vi er i EU, skal det være lovligt for alle andre, der leverer smør til Danmark, at komme ind under det mærke, og så forsvinder hele ideen med lurmærket.

Det, man så kunne overveje, var, om vi egentlig havde brug for det lurmærkede smør i forhold til den økologiske mærkning. Der kunne man da sige, at et lurmærket smørmærke, der samtidig var økologisk, var en garanti for, at det også var produceret i Danmark. Man kan muligvis gøre på andre måder, men jeg synes, det er helt uacceptabelt, at det er EU, der skal diktere det på denne måde.

Men man må sige, at det statskontrollerede ø-mærke jo også er et nationalt mærke, sådan som det ser ud i dag, så vi dér har et godt nationalt kvalitetsmærke for smør. Det er baggrunden for, at vi under udvalgsarbejdet temmelig sikkert vil ende med at støtte forslaget.

Men vi synes, at det er helt uacceptabelt, at EU skal blande sig i den slags ting.

Addi Andersen (CD):

Lurmærket har altid stået for mig som noget ærkedansk i forbindelse med danskproduceret smør, mælk eller ost, og derfor synes jeg, det er en udmærket idé at overdrage administrationen af og rettighederne til lurmærket til mejeri-brugserhvervene, så de fremover selv kan finde ud af, hvordan mærket skal bruges.

CD kan tilslutte sig ministerens forslag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det hæderkronede lurmærke, som siden 1911 har været registreret i ministeriet, skal nu overgå til alene at være et mærke administreret af erhvervet selv.

Det har Dansk Folkeparti såmænd ikke de store problemer med. Vi er heller ikke så bekymrede for, at erhvervet ikke vil kunne administrere det på betryggende vis, så mærket stadig væk har en god signalværdi.

Men så må jeg sige, at forslaget kommer alene på baggrund af EU's indblandingstrang, og man kunne godt have håbet, at EU havde tilladt, at man havde et mærke i Danmark, som man har haft i så mange år, og at det ikke behøvede at stå for fald på grund af Danmarks engagement i EU.

Men det kan måske i særdeleshed andre partier og også befolkningen jo tænke over, eftersom det altså er realiteten i forbindelse med Danmarks engagement i EU.

Men Dansk Folkeparti kan støtte forslaget og har såmænd heller ikke de store betænkeligheder ved det i forhold til mærkets værdi. Vi tror, at erhvervet vil tage vare på det på betryggende vis.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Også her vil jeg gerne takke for en positiv tilslutning. Omkring ikrafttrædelsesdatoen kan jeg sige, at vi skal have lovforslaget vedtaget, før det kan træde i kraft, og det er derfor, den dato er annonceret i selve lovforslaget. Når vi har valgt at gøre det, er det selvfølgelig, fordi vi gerne vil sikre, at den værdi, som lurmærket stadig væk har, kan fastholdes på danske hænder.

Der er igennem årene postet mange, mange penge i markedsføring af mærket. Og med det her lovforslag sikrer vi så, at det stadig væk er på danske hænder. Og det synes jeg er en ganske udmærket ting. Så også her vil jeg tilskrive

udvalget en hjælp til, at vi hurtigt kommer igennem udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg vil sige tak til ministeren for svaret, men fik vel kun delvis svar på mit spørgsmål om, hvorfor der skal gå så lang tid.

Men jeg forstår også ministerens svar således, at hvis vi får en hurtig udvalgsbehandling, kan vi få en hurtig ikrafttrædelsesdato.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil bare sige til hr. Jens Kirk: Jeg bryder mig ikke så meget om lovgivning med tilbagevirkende kraft. Jeg synes, vi skal være sikre på, at lovforslaget først er vedtaget. Kan vi komme hurtigt igennem med det i Folketinget, så kan det også godt ske, at vi kan kigge på den dato. Det skal ikke komme an på det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 152: Forslag til lov om fødevarekvalitet.

Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 29/1 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

12.1.1989

Den Danske Repræsentation
Ved EF

Modtaget d. 19-01-1989
J.nr. 400 L 2-22

TBM → LM
DVP. KA 2

Hr. Ambassadør,

Vedr.: Beskyttelse af benævnelserne for mælk og mejeriprodukter i forbindelse med afsætning (Rådets forordning (EØF) nr. 1198/87)

Kommissionen undersøger for øjeblikket klager mod visse medlemsstater over anvendelse af ordet "smør" eller sammensatte ord, hvori "smør" indgår, til benævnelse eller mærkning af produkter, der indeholder en blanding af smør og vegetabiliske fedtstoffer (dvs. anvendelse på anden vis end til at angive en ingrediens).

En yderligere undersøgelse af problemet har vist, at der i forskellige andre medlemsstater anvendes handelsbenævnelser for produkter og en mærkning, der antyder, at produkter, som klart ikke er mælkeprodukter i den i artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1898/87 omhandlede betydning, faktisk er sådanne produkter.

En særlig almindelig fremgangsmåde, som producenterne anvender for at fremkalde forestillingen om, at produktet er et mejeriprodukt, er at forsyne det med et varemærke, der direkte eller indirekte antyder en forbindelse med det traditionelle billede af mejeriprodukters tilblivelse, således kærner, køer, græsmarker mv. Undertiden anvendes der sammensatte ord, hvori der som præfiks eller suffiks indgår et ord, der har forbindelse med mælk, f.eks. lac, lacto eller lactis.

Emballagen og reklamen for sådanne produkter forstærker ofte det indtryk, varemærket har skabt, idet der anvendes billeder af græssende køer eller af fløde, som kærnes til smør.

I denne forbindelse ønsker jeg at henlede de danske myndigheders opmærksomhed på artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1898/87, som foreskriver, at der for produkter, som ikke er mælkeprodukter i den i forordningen omhandlede betydning, ikke må anvendes etiketter, handelsdokumenter, reklamemateriale eller nogen form for reklame eller for præsentation, der angiver, lader forstå eller antyder, at det pågældende produkt er et mejeriprodukt.

Hans Excellence Jacob Esper LARSEN
Ambassadør
Danmarks faste repræsentant ved
De Europæiske Fællesskaber
73, rue d'Arlon
1040 Bruxelles

Jeg vil derfor være taknemmelig for at modtage de danske myndigheders bemærkninger til denne sag og navnlig en nærmere redegørelse for den kontrol, der er iværksat i forbindelse med afsætningen af mælk og mejeriprodukter i Danmark, og som skal sikre, at bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1898/87 overholdes.

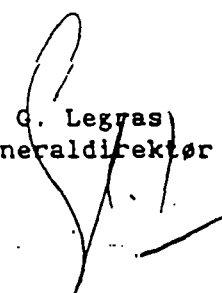
Er det blevet konstateret, at visse produkter afsættes i Danmark i modstrid med ovennævnte forordning, bedes det venligst oplyst, hvilke foranstaltninger der er blevet iværksat for at sikre forordningens overholdelse.

Jeg anmoder endvidere om, at der i svaret refereres til den relevante danske lovgivning på det pågældende område, og om muligt bedes der vedlagt en kopi af de pågældende bestemmelser.

Jeg vil være taknemmelig for at modtage svar fra de danske myndigheder inden for en måned.

Med venlig hilsen

G. Legras
Generaldirektør

INDGÅET

18 SEP. 1990

FREDERIK MADSEN
ADVOKATFIRMA

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1898/87

af 2. juli 1987

om beskyttelse af benævnelserne for mælk og mejeriprodukter i forbindelse med afsætning

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 (4), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 773/87 (5), en fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter;

situationen på markedet for mælk og mejeriprodukter er præget af strukturbetingede overskud; afsætningen af disse produkter bør derfor forbedres ved at fremme forbruget heraf;

den naturlige sammensætning af mælk og mejeriprodukter bør beskyttes til gavn for producenterne og forbrugerne i Fællesskabet;

et regelsæt, hvorved der sikres en passende mærkning, og hvorved det undgås, at forbrugeren vildledes, vil kunne bidrage til at nå dette mål;

der må følgelig opstilles en definition af mælk og mejeriprodukter, og det må præciseres, hvilke benævnelser der skal være forbeholdt disse;

det er desuden vigtigt, at det, bortset fra produkter, hvis nøjagtige natur kendes på grund af deres traditionelle anvendelse, undgås, at forbrugerne på nogen måde vildledes for så vidt angår mejeriprodukter og andre levnedsmidler, herunder sådanne, der delvis indeholder mælkebestanddele;

(1) EFT nr. C 111 af 26. 4. 1987, s. 7.

(2) EFT nr. C 72 af 18. 3. 1985, s. 127.

(3) EFT nr. C 307 af 19. 11. 1984, s. 1.

(4) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

(5) EFT nr. L 78 af 20. 3. 1987, s. 1.

formålet med denne forordning er dels at beskytte forbrugeren, dels at skabe loyale konkurrencevilkår mellem mejeriprodukter og konkurrerende produkter med hensyn til benævnelse, mærkning og reklame;

de konkurrerende produkter har en konkurrencemæssig fortrinsstilling med hensyn til kostprisen, som skyldes, at de ofte i vidt omfang fremstilles af råvarer, der indføres til nultold, mens mejeriprodukter har en højere kostpris, der skyldes, at det er nødvendigt at sikre landbrugsproducentens indkomst;

det er nødvendigt, at Kommissionen nøje følger udviklingen på markedet for mejeriprodukter og konkurrerende substitutionsprodukter, og at den aflægger rapport til Rådet;

indtil Kommissionens rapport foreligger, bør de medlemsstater, som allerede har truffet nationale foranstaltninger til at begrænse fremstillingen og afsætningen af disse produkter på deres område, derfor under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser kunne bibeholde deres retsfor skrifter indtil udløbet af den femte tolv måneders periode med anvendelse af tillægsafgiften i mejerisektoren —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning finder anvendelse på produkter, som er bestemt til levnedsmidler, der afsættes i Fællesskabet.

2. I denne forordning forstås ved:

- a) »afsætning«: det forhold, at produktet besiddes eller udstilles med henblik på salg, udbydes til salg, sælges, leveres eller på anden måde bringes i handelen,
- b) »benævnelse«: den betegnelse, der anvendes i alle afsætningsled.

Artikel 2

1. Benævnelsen »mælk« må udelukkende anvendes for et produkt, der stammer fra normal yversekretion og er opnået ved en eller flere malkninger, uden nogen tilsætning eller fjernelse af bestanddele.

Benævnelsen »mælk« kan dog anvendes:

- a) for mælk, der har været genstand for en behandling, som ikke medfører nogen ændring i sammensætningen, og for mælk, hvis fedtindhold er standardiseret i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr.

1411/71 af 29. juni 1971 om fastsættelse af supplerende regler for den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter vedrørende de produkter, der henhører under position 04.01 i den fælles toldtarif⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 566/76⁽²⁾;

b) i sammensætninger med et eller flere andre ord til angivelse af type, kvalitet, oprindelse og/eller mælakens påtænkte anvendelse, eller til beskrivelse af den fysiske behandling, den har været genstand for, eller af de ændringer, der er foretaget i sammensætningen, såfremt sådanne ændringer kun omfatter tilsætning og/eller fjernelse af naturlige mælkebestanddele.

2. I denne forordning forstås ved mejeriprodukter de produkter, der fuldt ud er følgeprodukter af mælk, idet der dog kan tilsættes stoffer, som er nødvendige for fremstillingen, under forudsætning af, at disse stoffer ikke anvendes med henblik på helt eller delvis at erstatte en mælkebestanddel.

For mejeriprodukter anvendes udelukkende:

— de benævnelser, der er anført i bilaget,

— de betegnelser efter artikel 5 i Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 85/71/EØF⁽⁴⁾, der faktisk anvendes for mejeriprodukter.

3. Benævnelsen »mælk« og de benævnelser, der anvendes til betegnelse af mejeriprodukter, kan ligeledes benyttes i sammensætninger med et eller flere andre ord til angivelse af sammensatte produkter, hvor ingen bestanddel erstatter eller kan tænkes at erstatte en mælkebestanddel, og hvoraf mælk eller et mejeriprodukt udgør et væsentligt element, det være sig mængdemæssigt eller i kraft af de kendetegn, som det giver produktet.

4. Oprindelsen af mælk og mejeriprodukter, der skal defineres efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68, skal angives, såfremt mælken/mejeriprodukterne ikke stammer fra køer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 3. 7. 1971, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 67 af 15. 3. 1976, s. 23.

⁽³⁾ EFT nr. L 33 af 3. 2. 1979, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 2 af 3. 1. 1985, s. 22.

Artikel 3

1. De i artikel 2 nævnte benævnelser må kun anvendes på de i samme artikel omhandlede produkter.

Denne bestemmelse gælder dog ikke for benævnelsen af produkter, hvis nøjagtige beskaffenhed er velkendt på baggrund af den traditionelle brug, og/eller når benævnelsen klart anvendes for at beskrive en karakteristisk egenskab ved produktet.

2. For så vidt angår andre produkter end de i artikel 2 beskrevne må der ikke anvendes etiketter, handelsdokumenter, reklamemateriale eller nogen form for reklame, som defineret i artikel 2 i direktiv 84/450/EØF⁽¹⁾, eller nogen form for præsentation, der angiver, lader forstå eller antyder, at det pågældende produkt er et mejeriprodukt.

For så vidt angår et produkt, der indeholder mælk eller mejeriprodukter, må benævnelsen »mælk« eller de i artikel 2, stk. 2, andet afsnit, nævnte benævnelser kun anvendes til at beskrive basisråvarerne og til at angive ingredienserne i overensstemmelse med direktiv 79/112/EØF.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sender inden den 1. oktober 1987 Kommissionen en vejledende fortegnelse over de produkter, de anser for at svare til de i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, nævnte produkter på deres område.

Medlemsstaterne supplerer i givet fald disse fortegnelser senere.

2. Efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68:

- vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, og
- udarbejder og i givet fald supplerer fortegnelsen over de i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, nævnte produkter på grundlag af de fortegnelser, medlemsstaterne har fremsendt, og
- supplerer i givet fald den i bilaget anførte fortegnelse over benævnelser.

3. Medlemsstaterne aflægger hvert år inden den 1. oktober og første gang inden den 1. oktober 1988 rapport til Kommissionen om udviklingen på markedet for mejeriprodukter og konkurrerende produkter som led i gennemførelsen af denne forordning, således at Kommissionen kan aflægge rapport til Rådet inden den 1. marts i det følgende år.

⁽¹⁾ EFT nr. L 250 af 9. 9. 1984, s. 17.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan indtil udgangen af den femte anvendelsesperiode for artikel 5c i forordning (EØF nr. 804/68 under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser bibeholde deres nationale retsfor skrifter,

der begrænser fremstilling og afsætning på deres område af produkter, der ikke opfylder betingelserne i artikel 2 i denne forordning.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 1987.

På Rådets vegne

K. E. TYGESEN

Formand

BILAG

De i artikel 2, stk. 2, andet afsnit, første led, nævnte benævnelser

— valle	— kaseiner
— fløde	— vandfrit mælkefedt
— smør	— ost
— kærnemælk	— yoghurt
— butteroil	— kefir
	— kumis.
-

BILAG 10

Advokatfirma Frederik Madsen

Børsen 28. april 2006

⇒ Mejeri klandrer Arla for ny smør

De to kombattanter Hirtshals Andelsmejeri og Arla Foods lader stadig ikke til at være på for god fod.

Direktøren for Hirtshals Andelsmejeri er usikker på, om mejeriet vil levere mælkefedt til et nyt Arla-produkt, der bærer det officielle lurmærke, selvom det er et blandingsprodukt og ikke rent smør.

Arla Foods har lanceret et nyt blandingsprodukt, som indholdsmæssigt ligner Kærgården, men som i udseende minder mere om rent smør, oplyser DR Nordjylland. Produktet hedder »Lurpak Smørbar«, og det bryder direktøren for Hirtshals Andelsmejeri sig ikke om. Han er utilfreds med, at et blandingsprodukt bliver lurpaktmærket:

»Nogle grupper af forbrugere reagerer skarpt på, at Lurpak-mærket er trykt på omslaget af et blandingsprodukt. Vi skal gøre op med os selv, om vi fortsat vil levere vores mælkefedt til et 100 pct. Arla-kontrolleret selskab, eller vi vil sælge vores mælkefedt andre steder.« siger direktør Søren Hansen, som vil tage problemet op med Arla på det næste møde, skriver Landbrugsavisen. carst

MINISTERIET FOR FAMILIE-
OG FORBRUGERANLIGGENDER

Fødevarerstyrelsen

8 6 JUNI 2006

FREDERIK MADSEN
ADVOKATFIRMA

FØDEVAREREGION NORD

KONTROLAFDELING ÅRHUS

ARLA FOODS AMBA
v/Lett Advokatfirma
Værkmestergade 25 B, Postboks 5002
8100 Århus C

26.5.2006

J.nr.: 2006-N4-274-00856/KECH

CVR-nr.: 25313763

Deres ref. nr.: 207851-GEN

KOP

Forbud mod salg af "Lurpak Smørbar"

I henhold til § 52 i Fødevareloven¹ forbyder Fødevareregion Nord, Kontrolafdeling Århus Dem

1. at sælge "Lurpak Smørbar", jf. artikel 16 i fødevarerforordningen²

Præsentationen af "Lurpak Smørbar" findes vildledende, idet varen præsenteres på en måde så forbrugerne opfatter varen som smør. Varen er et blandingsprodukt.

Frist

De skal efterkomme forbudet straks. Undladelse af at efterkomme dette forbud kan straffes med bøde, jf. § 60 i Fødevareloven³.

Begrundelse

Margarineforeningen har i breve af 16. marts og 5. april 2006 klaget over markedsføringen af "Lurpak Smørbar" med begrundelse at produktet præsenteres som et mejeriprodukt, og at reglerne i benævnelsesforordningen⁴ derved ikke overholdes.

Efter vores opfattelse har anvendelse af lurmærket i mange år været mejeribranchens garanti for dansk smør af høj kvalitet. Danske forbrugere er på denne måde blevet vænnet til at opfatte lurmærket synonymt med smør. Anvendelse af lurmærket på blandingsprodukter kan uanset brancheregler vildlede forbrugerne til en opfattelse af, at varen er smør, hvilket også er en overtrædelse af benævnelsesforordningen.

"Lurpak Smørbar" er desuden pakket i et bæger, der i form, farve og typografi er meget lig pakninger af smør, især smør i bæger. Denne emballering kan medvirke til at give forbrugerne

¹ Lov nr. 526 af 24. juni 2005 om fødevarer, med senere ændringer.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed.

³ Lov nr. 526 af 24. juni 2005 om fødevarer med senere ændringer.

⁴ Rådets forordning nr. 1898/87 af 2. juli 1987 om beskyttelse af benævnelserne for mælk og mejeriprodukter

06 JUNI 2006

FREDERIK MADSEN
ADVOKATFIRMA

indtryk af, at varen er smør. Varen er mærket med beskrivelsen "blandingsprodukt", og anvendelsen af rapsolie er skrevet i varedeklarationen, men disse mærkningselementer opvejer ikke hovedindtrykket af, at varen ligner en pakke smør.

På emballagen til "Lurpak Smørbar" findes en henvisning til www.lurpak.dk. På denne hjemmeside er der under produkter og opskrifter kun angivet smør. Denne henvisning kan medvirke til at give indtryk af, at varen er smør.

Vi har spurgt et antal forbrugere og ansatte i detailhandel om deres opfattelse af "Lurpak Smørbar", og næsten alle de spurgte har givet udtryk for, at varen er smør.

Ud fra en samlet vurdering af præsentationen af "Lurpak Smørbar" finder vi den vildledende.

Partshøring

Klagers breve af 16. marts og 5. april 2006 er sendt i partshøring hos adv. Jan Bech, Lett Advokatfirma, der repræsenterer Mejeriforeningen og Arla Foods a.m.b.a. Vi har den 29. marts 2006 modtaget bemærkninger til klagerne. Det skal hertil bemærkes, at vi ikke har taget stilling til anvendelsen af lurmærket på eksportmarkeder, men kun har vurderet anvendelsen af mærket på "Lurpak Smørbar". Vi har heller ikke taget stilling til branchens regler om anvendelse af lurmærket.

Klagevejledning

De kan klage over denne afgørelse. Hvis De vælger at klage, skal det ske senest fire uger efter, at De har modtaget dette brev. De skal sende klagen til Fødevareregionen, som sender den videre til afgørelse i Fødevarestyrelsen. Hvis De sender klagen efter fristens udløb, vil den normalt ikke blive behandlet.

Hvis De har spørgsmål, er De velkommen til at henvende Dem her til regionen.

Med venlig hilsen

Keld Christensen

filsynsførende

Direkte tlf. 87 43 73 29

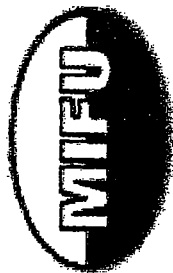
Kopi: MargarineForeningen, Postboks 337, 1504 København V

BILAG 12

Advokatfirma Frederik Nardser

LURPAK Smørbar

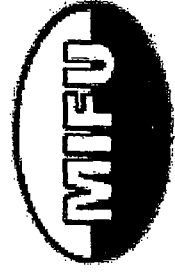
Prepared for Margarine Foreningen
Prepared by Charlotte Teller
Job Number 14357
Date 15. September, 2006

synovate
Vilstrup

Indholdsfortegnelse

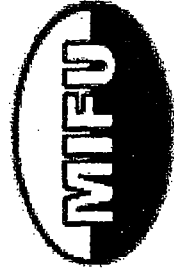
- Metodebeskrivelse
- Konklusioner
- Uddybende resultater
- Det anvendte skema

Metodebeskrivelse

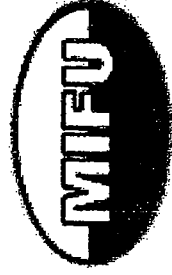
Undersøgelsen er foretaget som en web undersøgelse i Synovate Vilstrups web-panel. Web-panelet består af ca. 30.000 danskere. Disse er alle rekrutteret på national repræsentative Telefonundersøgelser, og det er ikke muligt selv at melde sig til panelet.

Der er 1.005 personer, som har svaret på undersøgelsen i perioden 1/9 – 14/9 2006

Konklusioner

- Der er flest respondenter, der forbinder LURPAK Smørbar med smør end for Kærgården og Becel, når de åbent skal svare på, hvad de forbinder med produkterne.
- Det samme gør sig gældende, når der vises billeder af produkterne.
- Spørges der specifikt til hvilke produkter der forbindes med smør, er resultatet:
 - 75% af respondenterne forbinder LURPAK Smørbar med smør
 - 55% af respondenterne forbinder Kærgården med smør
 - 2% af respondenterne forbinder Becel med smør
- Det er således ingen tvivl om, at mange mennesker forbinder LURPAK Smørbar med smør, og at andelen er markant højere end for andre produkter til at smøre på brødet.
- Ud fra vores erfaringer er resultaterne meget entydige; en stor del af de adspurgte forbinder LURPAK Smørbar med smør

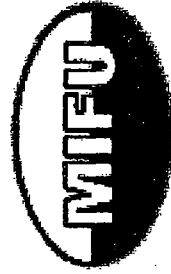

synovate

Uddybende resultater I

I det første spørgsmål spørges til, hvad respondenterne åbent forbinder med LURPAK Smørbar. Her kan respondenterne skrive det de umiddelbart forbinder med produktet. Det er ca. 40%, hvor svaret handler om, at det er smør, og det er tydeligt, at flere respondenter forbinder LURPAK Smørbar med smør:

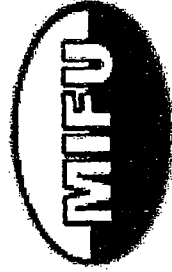
- "Smør fra de gode gamle dage"
- "Rigtig smør, klassisk, til at stege i, en ren vare - ikke et blandingsprodukt"
- "Rigtig smør"
- "Rent produkt modsat andre blandings produkter. God og smagfuldt."
- "Klassisk Smør... Sådan noget man fik hos sin Mormor på rundstykkerne"
- "Hårdt gammeldags smør på et morgenbord med rundstykker"
- "Gammeldags smør - rigtig smør"
- "Den bedste smør"
- "Dejlig dansk smør!"
- "Dansk smør når det er bedst "
- "Ægte smør"

Uddybende resultater II

I det næste spørgsmål vises et billede af produktet LURPAK Smørbar, og der spørges derefter til, hvad respondenterne åbent forbinder med produktet. Her kan respondenterne igen skrive det, de forbinder med produktet. Omtrent 30% af svarene handler om, at det er smør, og det er tydeligt, at flere respondenter forbinder LURPAK Smørbar med smør eller at folk bliver snydt til at tro at det er smør:

- " Fejlagtigt troede jeg det var rigtig smør"
- "Gammeldags, traditionel smør til familiesammenkomster"
- "Gammeldaws smør i ny indpakning"
- "Godt gammeldags smør som smager godt"
- "Jeg tænker på min barndoms smør."
- "Kan forveksles med rent smør"
- "Klassisk smør. Barndom, god kvalitet, Umulig at smøre ud."
- "Smør i ny indpakning"
- "Smør som i de gode gamle dage :-)"
- "SNYD! DETTE ER IKKE SMØR OG MAN SKAL SE GODT EFTER FOR AT OPDAGE DET."
- "Tror, det er "rigtigt" smør - vildledende emballage"

Uddybende resultater III

På samme måde er der spurgt til, hvad man forbinder med Kærgården og Becel.

- For Kærgården er der i denne forbindelse ca. 20%, der har et svar der relaterer sig til smør.
- For Becel er der under 2% af svarene der relaterer sig til smør

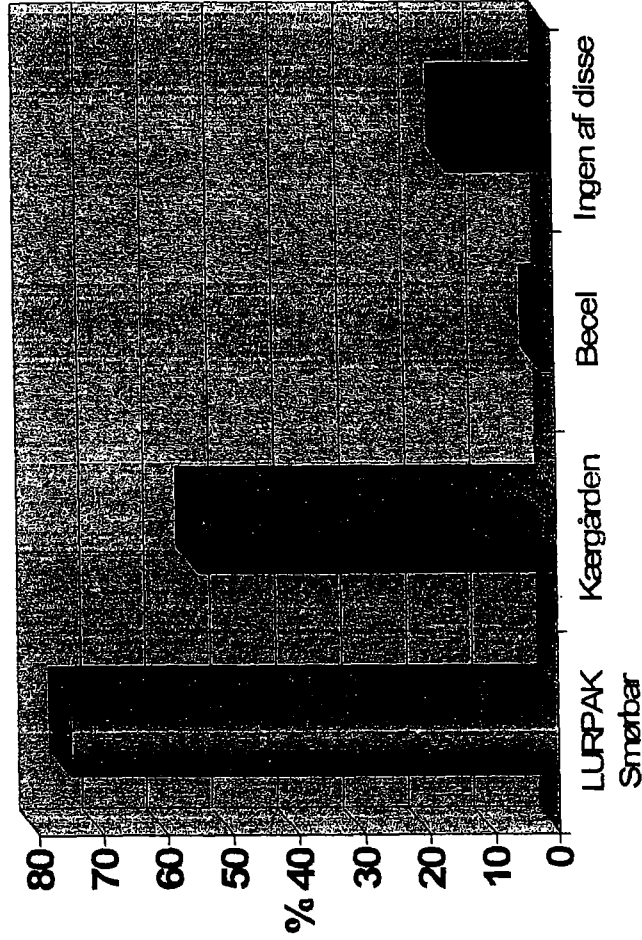
Når der vises billeder af produkterne er svarene:

- For Kærgården under 15% af svarene der relaterer sig til smør
- For Becel igen under 2% af svarene der relaterer sig til smør

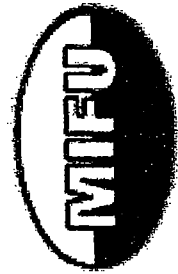

Uddybende resultater IV

Derefter spørges specifikt til hvilke produkter der forbindes med smør. Svarene fordeler sig på følgende måde:

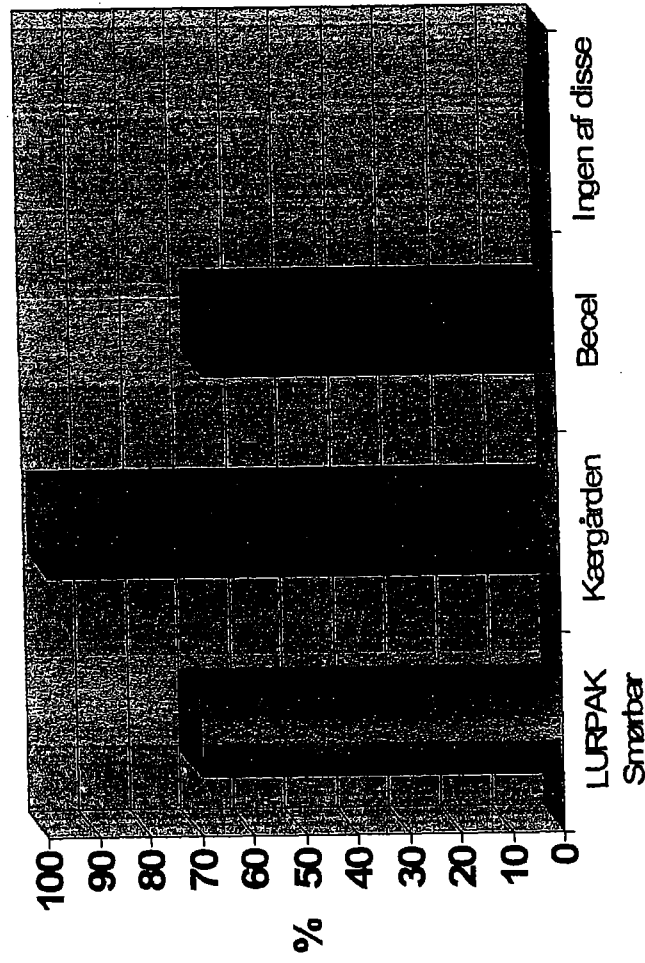
Det ses, at 75%
forbinder LURPAK
Smørbar med
smør.

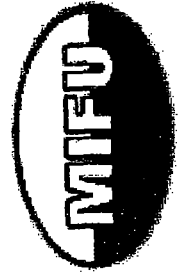
synovate
Vilstrup

Uddybende resultater V

Nedenstående viser, hvor mange der har set de forskellige produkter før:

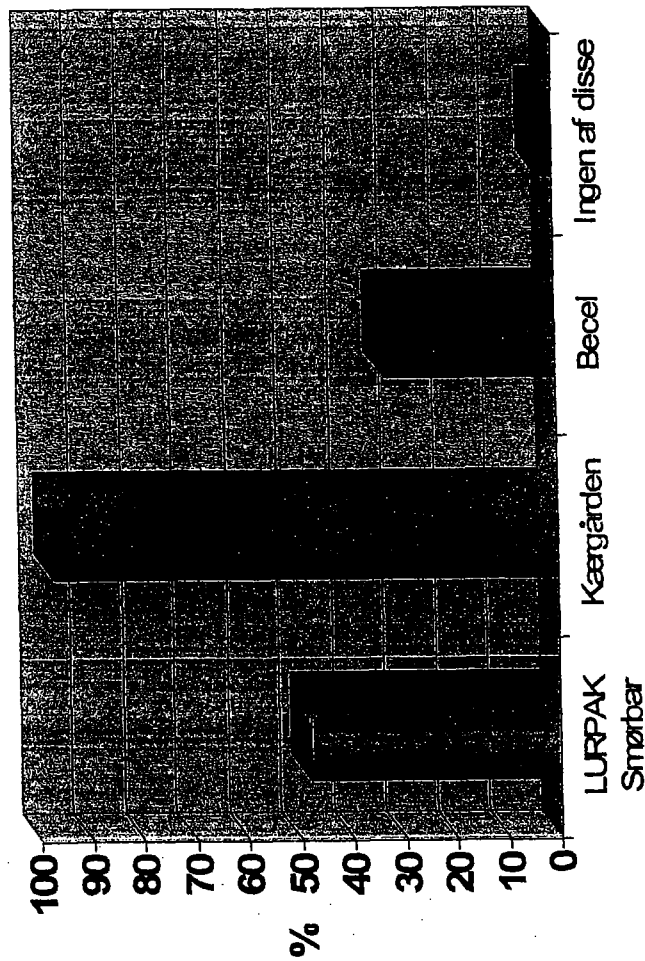
Det ses, at 70% mener de har set LURPAK Smørbar før.

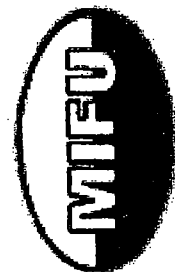

synovate
Vilstrup

Uddybende resultater VI

Nedenstående viser, hvor mange der har prøvet de forskellige produkter før:

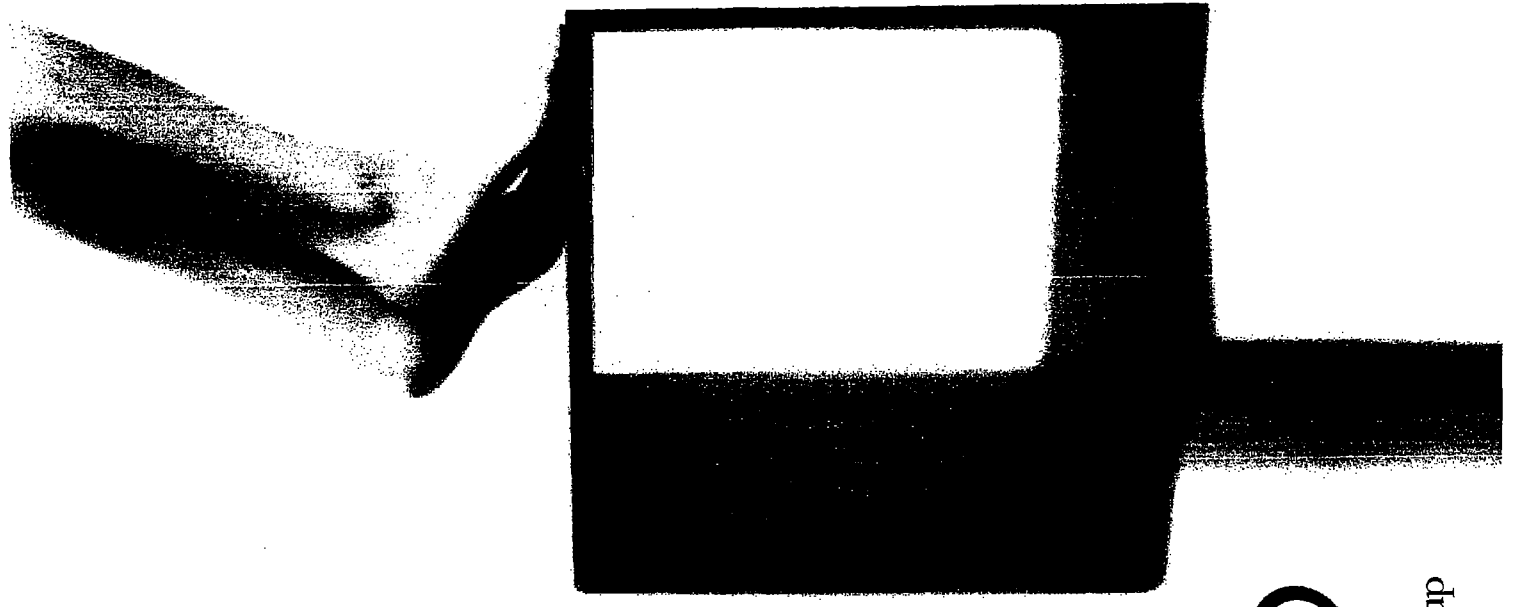

Det ses, at 48% mener, de har prøvet LURPAK Smørbar før.

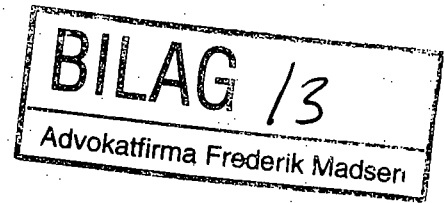
synovate
Vilstrup

Our curiosity is all yours.
Thank you.

27 SEP. 2007

FREDERIK MADSEN
ADVOKATFIRMA

27/9-07
Fødevarestyrelsen
Att. Lars Aslo-Petersen
E-mail: lap@fyst.dk

7. september 2007

Camilla Udsen
Dok. 53126/ps

Vildledende præsentation af Lurpak Smørbar

Forbrugerrådet vil hermed gerne gøre opmærksom på, at rådet finder præsentationen af Lurpak Smørbar vildledende, idet produktet, som er et blandingsprodukt, efter vores opfattelse ud fra en helhedsbetragtning præsenteres som smør.

Dette begrundes med, at Lurpak-navnet, logoet og emballagens farve og udformning som en helhed af de fleste forbrugere associeres med smør. I den forbindelse henviser Forbrugerrådet til følgende:

- At Fødevareregion Nord i første omgang bedømte produktet som vildledende, bl.a. med henvisning til, at de havde spurgt et antal forbrugere, som næsten alle bedømte varen som værende smør.
- At en forbruger i brev af 3. september 2006 til Fødevarestyrelsen har anmeldt Lurpak Smørbar som vildledende.
- At en webundersøgelse udført af Synovate Vilstrup viser, at 75% af respondenterne forbinder Lurpak Smørbar med smør.
- At Lurpak-mærket som varemærke har en helt særlig historie, idet det fra 1911-1991 har været statsligt og været associeret med dansk kvalitet. Bl.a. derfor bør Lurpak-mærket indgå på lige fod med øvrige symboler mv., der henviser til dansk landbrug, i en helhedsvurdering af vildledningsaspektet.
- At forbrugernes opfattelse af et produkt historisk set altid må indgå i en helhedsvurdering af vildledningsaspektet, hvilket også er sket i andre vildledningsager.
- At forbrugerne på det danske marked kender Lurpak-mærket fra smør, og det i en helhedsvurdering af eventuel vildledning af de danske forbrugere alene må være produkter på det danske marked, der ses på.

Floistræde 17
Postboks 2188
DK-1017 København

Tlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7741
Mail fbr@fbr.dk
Web www.fbr.dk

- At Lurpak-smørret tidligere har været solgt i en forpakning, der minder meget om den nye Lurpak Smørbar.
- At produktet præsenteres som en nyhed på trods af eksistensen af det tilsvarende Kærgården fra samme producent.

Hvis I ønsker en uddybning, er I velkomne til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

Camilla Udsen
Fødevarepolitisk medarbejder

Lett Advokatfirma
Bruun's Galleri
Værkmestergade 25, 8.
DK 8000 Århus C

KONTOR FOR FØDEVAREKVALITET,
TEKNOLOGI OG MARKEDSFØRING

Att.: Advokat Jan Bech

J.nr.: 2006-20-272-01961
05. oktober 2007
Deres ref. nr.: LETT j.nr. 207851.

Klage over Regionens afgørelse om nedlæggelse af forbud mod salg af Lurpak Smørbar

Afgørelse

Fødevarestyrelsen omgør hermed påbud af 26. maj 2006 fra Fødevareregion Nord, Kontrolafdeling Århus om forbud mod salg af Lurpak Smørbar. Fødevarestyrelsen finder ikke, at den nuværende markedsføring af Lurpak Smørbar er vildledende, og begrundelsen for at forbyde salg af produktet er herefter bortfaldet.

Baggrund

Margarineforeningen har den 5. april 2006 anmeldt blandingsproduktet Lurpak Smørbar til Fødevareregion Nord ud fra en betragtning om, at markedsføringen er vildledende. Margarineforeningen finder endvidere, at produktet markedsføres med angivelser som et mejeriprodukt, hvilket er i strid med benævnelsesforordningen¹, idet der er tale om et blandingsprodukt. Margarineforeningen finder ligeledes, at selve brugen af Lurmærket på et blandingsprodukt er i strid med meningen med Lurmærket.

Kontrolafdeling Århus har vurderet spørgsmålet om benævnelsesforordningen sammen med vildledningsspørgsmålet. Kontrolafdelingen har ikke taget stilling til branchens regler om brug af Lurmærket, da dette spørgsmål ikke findes at høre under Fødevarestyrelsens kompetenceområde. Det blev af kontrolafdelingen vurderet, at præsentationen af Lurpak Smørbar samlet set er vildledende, idet varen præsenteres på en måde, så forbrugerne opfatter blandingsproduktet som smør.

Regionens afgørelse bygger på følgende betragtninger:

- At Lurmærket har været benyttet på smør i så mange år, at forbrugerne forbinder Lurmærket med smør.
- At Lurpak Smørbar er pakket i et bæger, der i form, farve og typografi er meget lig pakninger med Lurmærket smør. Regionen finder ikke, at det forhold at produktet er mærket med beskrivelsen "blandingsprodukt" samt det forhold, at rapsolie er skrevet i varedeklarationen, opvejer hovedindtrykket af, at blandingsproduktet ligner en pakke smør.
- At der på emballagen henvises til www.lurpak.dk, men at der på denne hjemmeside kun er angivet smør under produkter og opskrifter, hvilket kan medvirke til at give forbrugeren indtryk af, at varen er smør.

¹ Rådsforordning 1898/1987 om beskyttelse af benævnelserne for mælk og mejeriprodukter i forbindelse med afsætning

- At regionen har spurgt et antal forbrugere og ansatte i detailhandel om deres opfattelse af "Lurpak Smørbar", og næsten alle de spurgte har givet udtryk for, at varen er smør.
- At anvendelsen af Lurmærket på blandingsprodukter, uanset brancheregler, kan vildlede forbrugerne til en opfattelse af, at varen er smør, hvilket er en overtrædelse af benævnelsesforordningen.

Afgørelsen er påklaget af Advokatfirmaet Lett, som repræsentant for Arla Foods A.m.b.a. og Mejeriforeningen, herefter klager. Der har sideløbende været en sag, hvor det er afvist, at Margarineforeningen kan betragtes som part i denne sag.

Klager har bl.a. fremført, at følgende er ændret siden regionens afgørelse:

- Lurmærket smør forhandles ikke længere i bæger men kun i cellofanpakning, der ikke kan forveksles med det bæger, som blandingsproduktet Lurpak Smørbar sælges i.
- Teksten på emballagen er ændret, således at "rørt med en anelse rapsolie" er ændret til "rørt med rapsolie".
- Arla Foods har taget kontakt til de forskellige butikskæder med henblik på at sikre en korrekt benævnelse af produkterne.
- Der benyttes ikke længere markedsføringsmateriale, hvor det ikke fremgår, at der er tale om et blandingsprodukt.

Begrundelse

Fødevarestyrelsen finder, at uanset at Lurmærket har været benyttet til andre produkter end smør, er Lurmærket for de fleste danskere forbundet med smør. Fødevarestyrelsen finder endvidere, at emballagens grafiske udtryk er meget ens på Lurpak produkterne. Styrelsen finder dog, at der bør være mulighed for produktudvikling også indenfor indarbejdede varemærker, og at der er taget højde for den potentielle vildledning af forbrugerne ved, at der på låget er angivet, at der er tale om et blandingsprodukt, samt et det på bagsiden forklares, hvad et blandingsprodukt er. Herudover angives det i en overgangsperiode, at der er tale om en nyhed. Styrelsen finder herudover, at forhandlingen af produktet siden regionens afgørelse medfører et større forbrugerkendskab til produktet.

Styrelsen har i sin afgørelse endvidere lagt vægt på, at Lurmærket smør ikke længere forhandles i bæger, således at emballageformen for Lurmærket smør og Lurmærket blandingsprodukt nu er forskellig. Regionen henviser i sin afgørelse til, at hjemmesiden www.lurpak.dk under produkter og opskrifter kun omfatter smør. Blandingsproduktet Lurpak Smørbar fremgår nu på lige fod med andre produkter på hjemmesiden. Der lægges endvidere vægt på, at Arla Foods har oplyst, at markedsføringen er ændret således, at der ikke længere benyttes markedsføringsmateriale, hvor det ikke fremgår, at der er tale om et blandingsprodukt, samtidig med at Arla Foods har oplyst, at de har taget kontakt til de forskellige butikskæder med henblik på at sikre en korrekt benævnelse af produkterne.

Klagevejledning

Fødevarestyrelsens afgørelse er endelig og kan således ikke indbringes for en højere administrativ myndighed.

Med venlig hilsen

Lars Aslo-Petersen

Kopi:
Fødevareregion Nord, kontrolafdeling Århus
Forbrugerrådet
Magerineforeningen